

bevars! se *Bevars*. — *Adv.* *K.* och *tvärs*, korsvis, än hit och än dit.

KORSA, v. a. 1. 1) Lägga, sätta, ställa i kors. *K. armarna, benen*. — 2) *K.* ell. *k. öfver*, stryka kors öfver. — 3) Röra sig, fara, komma, föras, drifvas, gå, löpa, i en riktning, som bildar ett kors med en annan. *Dessa fartyg, vägar k. hvarandra. Klingorna k-de hvarandra*. — 4) Drifva, slå, hugga i kors emot något. *Han k-de sin motståndares klinga*. — *K. sig*, v. r. 1) Göra korstecknet. — 2) (fig. fam.) Yttra högsta grad af bestörtning, förundran.

KORSAR, kårrsår, m. 3. (ital. *Corsaro*, af lat. *Cursor*, löpare) 1) Sjöförvare. — 2) Sjöförvarfartyg. [Cor —.]

KORSBÄND, n. 3. 1) Band, som i kors omsluter något. — 2) Vidaste delen af en masugns pipa.

KORSBENET, n. def. Se *Heligbenet*.

KORSBLOMSTRIG, a. 2. (bot.) Som har blomorna sittaende i kors.

KORSBINDEL, m. 2. pl. — *bindlar*. (kir.) Korsvis anlagd bindel.

KORSBOM, m. 2. pl. — *bommar*. Se *Vändkors*.

KORSBRODER, m. 3. pl. — *bröder*. (hist.) Riddare af Tyska Orden.

KORSBÅGE, m. 2. pl. — *bågar*. (byggn. k.) Korsformigt uppstigande hvalfbåge, hvilande på fyra pelare.

KORSBÄRANDE, n. sing. (teol.) *Christi k.*, händelsen, då Christus måste bära korset.

KORSBÄRARE, m. 3. eller

KORSDRAGARE, m. 3. — *GARINNA*, f. 1. (fig.) En, som Gud pålägger kors och bedröfvelse. *Tålig k.*

KORSELD, m. 2. (krigsk.) Korsande eld ifrån tvenne batterier, o. s. v.

KORSETT, kårrsätt, m. 3. (fr. *Corset*, af *Corps*, från lat. *Corpus*, kropp) Lifstycke; snörlif. [Cor —.]

KORSFÄNA, f. 1. Fana med korsets tecken.

KORSFARARE, m. 3. (hist.) Deltagare i ett korståg.

KORSFÄRD, c. 3. Se *Korståg*.

KORSFÄSTA, v. a. 2. Afliva genom fastnaglande på korset (bem. 1). (Fig.) *K. sitt kött*, kufva sina lustar och begärelser. — *Korsfästade*, n. 4., *Korsfästelse*, f. 3. o. *Korsfästning*, f. 2.

KORSGATA, f. 1. Se *Tvärgata*.

KORSGEVÅR, n. 3. Se *Bardisan*, *Hellebard*.

KORSGROP, f. 2. (anat.) Den nedanför korsknölen belägna fördjupning i bakre kanalväggen af bäckenet.

KORSGÅNG, m. 2. Tvenne gångar, som rättvinkligt korsa hvarandra.

KORSHERRE, m. 2. pl. — *herrar*. (hist.) Andelig Riddare, ledamot af *Korsherrarnes* eller *Tyska Orden*. Kallas äfv. *Tyska Riddare*, *Tyska Herrar*.

KORSHUGG, n. 3. Ett slags hugg i fäktning.

KORSHVÅLF, n. 3. (byggn. k.) Hvalf, som består af tvenne så kallade tunnhvalf, hvilka genomsåras hvarandra.

KORSKNUT, m. 2. Vanlig dubbelknut.

KORSKNÖL, m. 2. (anat.) En rundaktigt framstående knöl, vid öfra kanten af bäckenets kanalvägg.

KORSKYRKA, f. 1. Kyrka, byggd i form af ett kors.

KORSKÅL, m. sing. Se *Kålrannunkel*.

KORSMESSA, f. 1. Benämning på tvenne kyrkofester i katolska församlingen, den ena den 3 Maj, till minne deraf, att Frälsarens kors, efter föregifvande, vid gräfnings, som kejsar Constantin d. Stores moder, Helena, år 326 lät anställa på Golgata, der påfanns; den andra den 14 September, till minne af det förut af Perserna bortförda, heliga korsets återtagande från dem, år 628, efter en af grekiska kejsaren Heraclius vunnen seger.

KORSMUSKEL, m. 3. pl. — *muskler*. (anat.) Muskel, som har sitt läge i korset.

KORSMÄRKE, n. 4. Märke i form af ett kors.

KORSNING, f. 2. Handlingen, då man korsar eller korsar sig.

KORSNÄBB, m. 2. 1) Ett släkte af Sparfågellarna. *Loxia*. — 2) En art af detta släkte, 6½ tum lång; hanen efter första ruggningen röd, efter den andra grön eller gröngul. *Loxia curvirostra*.

KORSOMSLAG, n. 3. Omslag af smala pappersemсор i kors omkring tidningar, brochurer o. d., som sändas med posten. *Sända under k.*

KORSREDUTT, kårrsredutt, m. 3. (fortif.) Fältskans, bestående af fyra sammansatta halfva redutter.

KORSREM, f. 2. pl. — *remmar*. Rem, som går i kors.

KORSRIDDARE, m. 3. (hist.) Riddare, som deltog i ett korståg.

KORSRÄF, m. 2. pl. — *räfvar*. En afart af räf, med ett svart kors på ryggen.

KORSSKANK, f. oböjl. (pop.) *Slå k. med någon*, sätta foten bakom en annans ben och stöta omkull honom baklänges.

KORSSKANS, m. 2. Se *Korsredutt*.

KORSSKRUF, m. 2. pl. — *skrufvar*. Skruf, som går genom stocken på en bössa och har sin skrufmutter vanligen i tryckblecket, hufvudsakligen sammanfästade pipa och stock.

KORSNITT, n. 3. Snitt, inskärning i form af ett kors.

KORSPINDEL, m. 2. pl. — *spindlar*. Ett slags spindel, brun, mer eller mindre skiftande i gult eller rödt, med ett kors på bakdelen; honan stundom en tum lång, hanen ej större än en ärt. *Epeira Diadema*.

KORSSTRAFF, n. 3. Dödsstraff genom korsfästning.

KORSSTRECK, n. 3. Streck, som korsar ett annat.

KORSSTYNG, n. 3. (söm.) Två små styng, som korsa hvarandra.

KORSTECKEN, n. 3. Tecken, som göres i luften med handen, i form af ett kors.

KORSTROLL, n. 3. (nat. hist.) Ett slags Sjöstjerna i Kattegatt, nästan handstor, violett eller rödaktig. *Asterias rubens*.

KORSTÅG, n. 3. (hist.) Benämning på de härståg, som i medeltiden Europas folk gjorde, för att återtaga det Heliga landet ifrån Saracenerna.

KORSTÖM, f. 2. pl. — *tömmar*. Töm med korsremmar.

KORSVERK, n. 3. Ett slags byggnadssätt för hus, då väggarne utgöras af vertikala bjelkar med korsvis mellanslagna sidobjelkar, emellan hvilka är muradt med tegel och ler. — *Ss. K-sbyggnad*.